

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת שלח לך תשפ"ג

סרקו להורדה

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
יפה רום 40 ירושלים ת"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת שלח לך תשפ"ג – חדושים בתורת הגלגול ומפת הקרב בחטא המרגלים

בדרך הטבע, כי ארץ ישראל זה כבר הנהגה חדשה בדרך הטבע, זאת אומרת מעל הטבע אבל בתוך הטבע, לא כמו במדבר, שאוכלים מן וכן הלאה – אז אולי זו השתדלות. לכן יש מקום לטעות אולי יש נקודה שכן צריך ללכת לתור את הארץ.

מצד שני, בולט מאוד שזו נפילה: ה' אמר שהיא ארץ זבת חלב ודבש, והוא יתן לנו את הארץ ואנחנו נירש אותה מעל הטבע, הוא ילחם בשבילנו, הוא יכבוש אותה בפנינו – אז מה יש פה לשלוח אנשים ולעשות השתדלויות?

אנחנו רואים, מביא רש"י, שה' יתברך לא היה מרוצה מהענין הזה, ושמשא רבינו טוב עשה, בא להתיעץ עם השכינה – יפה מאד. מתי הצדיק מתייעץ עם השכינה, מתי הוא לא מתייעץ עם השכינה? באמת שאלה. באמת שאלה גדולה. גם שאלה פשוטה – מתי בן אדם מתייעץ עם רב או עם רבי, ומתי לא? האם הוא מתייעץ על מנת לקיים, או מתייעץ על מנת לא לקיים? האם הוא רוצה שהרבי יפסוק לו מה שהוא רוצה לשמוע? כל הסוגיות האלה. משה רבינו, רועה נאמן, כנראה מרגיש במורכבות, ונגש ושואל.

ה' יתברך בעצם, על פי מה שמביא רש"י, אומר שהוא לא אומר לו לשלוח, אבל אם הוא רוצה לשלוח – שישלח. והוא אומר: "נותן להם מקום לטעות", נותן להם מקום לטעות. ואיפה הם טעו? – אמרו שהיא "אֶרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֵיהָ", כי ראו שהם מקברים שמה, קוברים, כולם קוברים את הקרובים שלהם, זאת אומרת היו הרבה הלוויות, מי יודע, אולי היתה איזו מגיפה או מה. את זה ה' יתברך סידר, כדי שהם יחשבו שהארץ היא ארץ אוכלת יושביה, נותן להם מקום לטעות.

למה נותן להם מקום לטעות? אמרנו אתמול בטיש בשבת שגם המרגלים ובעוד הזדמנויות – ה' יתברך לא מונע שיפלו. גם בעגל הוא לא מנע, נתן להם בחירה חפשית – כי העולם נברא בשביל הבחירה החפשית. לכולם יש בחירה חפשית, גם למשה רבינו. מפחיד.

אם כן, ה' אמר 'נותן להם מקום לטעות'. הכלל אומר ככה: 'בא לְטַמֵּא – פותחין לו, בא לְטַהֵר – מסייעים אותו'. אלה באו להיטמא. אמנם היו כשרים, אבל ה' יודע את פנימיות האדם, הוא כבר סימן אותם שהם לא בכוונה טובה הולכים לתור את הארץ – עובדה שגם משה רבינו ידע מזה והוסיף את היו"ד

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? בשם ה' נעשה ונצליח.

נפרש בעזרת ה' את הפרשה, כמה סוגיות בה, על פי דרך עץ החיים. פרשה – וואו וואו וואו... פרשה רצינית מאד, עם הרבה סוגיות עמוקות. פלא פלאים.

ונתחיל באיזו התחדדות בתורת הגלגול, ונאמר ככה: אנחנו ירדנו למצרים בגלל מכירת יוסף. וכל הסיפור התחיל כשיוסף הוציא דיבה רעה על האחים שלו. אחר כך האחים דנו אותו בתור 'קליפה', זאת אומרת הוציאו דיבה עליו, כי הוא לא היה קליפה, היה צדיק, יוסף הצדיק. מכרו אותו למצרים – ירדנו למצרים. עכשיו אנחנו צריכים להיכנס לארץ, והנה, המרגלים האלה נכשלים והם מוציאים דיבת הארץ ולא יכולים להיכנס לארץ. דיבה כנגד דיבה – הם הוציאו את הצדיק מהארץ, ועכשיו הם לא זוכים לארץ.

ויהושע, בחינת יוסף, זוכה לארץ. הוא לא נכשל בדיבה, וגם קָלַב, בחינת יהודה, שעשה את התיקונים שלו והרגיש בחולשתו והלך לבקש עצה מאבותינו הקדושים לא להתפס בעצת מרגלים – מה שהיה צריך להיות לפני מכירת יוסף, שיוסף ויהודה יהיו ביחד, בחינת 'יסוד' ו'מלכות', בחינת שני המשיחים: משיח בן יוסף, משיח בן דוד – להיות ביחד, ולהתיעץ עם יעקב אם יש להם מחלוקת. לא התיעצו עם יעקב. לא התיעצו עם אף אחד. וזה מה שקרה. עכשיו משה רבינו מתקן את הענין שיעקב אבינו שלח את יוסף לשכם בלי ליווי וסיכון אותו. פה משה רבינו מוסיף יו"ד ליהושע כדי לשמור עליו מעצת מרגלים, שומר עליו. פלא פלאים! בשם ה' נעשה ונצליח. וכך הלאה וכך הלאה...

ועכשיו בענין 'מפת הקרב': בכל סוגיה, בְּפֶרֶט, בְּפָלֶל, בגשמיות וברוחניות, יש 'מפת הקרב'. למה אני קורא לזה מפת הקרב? אפשר לקרוא לזה 'בחינת המציאות'. לא, כי אנחנו בקרב, אנחנו כל החיים שלנו בקרב, במלחמה. מאז שנברא העולם עד סוף התיקון זה מלחמה בין ה' יתברך לסטרא אחרא, בין הקדושה, עם ישראל, לְהַפְךָ. מבינים? אז בתוך מלחמה יש קרבות ויש 'מפת הקרב'. ככה זה. כל סוגיה בחיים היא מפת הקרב. לראות את מפת הקרב זה כבר חצי פתרון.

ויש כאן 'מפת הקרב' רצינית מאד: קודם כל, עם ישראל, שבאים לבקש לשלוח אנשים לתור את הארץ. זו נפילה או לא נפילה? זו נפילה, ספק נפילה. אפשר להגיד שיטוב, צריך לנהוג

ליהושע, וגם כלב ידע מזה והלך להשתטח על קברי אבות. הדבר היה מורגש כבר מאותו זמן, כמובן אצל ה' יתברך – נותן להם מקום לטעות.

מאותו רגע, כבר עכשיו, מתחילת כל הסוגיה, כל הפרשה הזו, יש את מפת הקרב של משה: איך הוא מגיב למה שעם ישראל רוצים. בתוך המפה הזו יש לו בחירה: אם לשאול את ה' יתברך או לא – הוא שואל, אם לשלוח אחר כך, הוא קיבל רשות לשלוח אבל הוא לא חייב לשלוח – הוא שולח. ונותן להם גם הוראות איך לבחון את הארץ, איך לבחון את מפת הקרב, בדיוק – כל החולשות, כל היכולות, כל הכחות של הארץ ושל האנשים הדרים עליה, ארץ ישראל, כדי לדעת על פי הטבע אם אפשר לכבוש אותם ואיך לכבוש אותם, ואם הם גיבורים או לא, אם הם חלשים או לא.

אז יש מדרגות. כשבן אדם במדרגה מעל הטבע הוא לא בוחן שום דבר, אם הם גיבורים או לא... כי הוא יודע שה' נתן להם את הארץ וזה הכל. זו היתה המדרגה שה' ציפה שתהיה. ה' יתברך ישתבח שמו לעד מתאכזב – הוא לא בן אדם שמתאכזב, אבל לשכך את האוזן, כן? הוא מתאכזב שהם מבקשים לשלוח אנשים, כי הוא אמר להם שזו ארץ זבת חלב ודבש. הוא אמר להם, אז למה לא מאמינים לו? כל הסיפור מתחילת הבריאה עד סוף התיקון זה האמונה בה' – האם אנחנו מאמינים בו או לא מאמינים בו? וגם בחיי היוסיוס: האם אנחנו מאמינים בו או לא מאמינים בו? האם אנחנו עושים רצונו או לא? האם אנחנו עושים על פי התורה או לא? אלה השאלות הבסיסיות של כל סוגיה בחיים, בַּפֶּרֶט, בַּפֶּלֶל, כל זמן התיקון.

אז זו מפת הקרב של משה רבינו. הוא מנסה לתת להם כלים לבחון את הארץ. וכאן כבר יש מכשלה: אם אתה שואל בן אדם שאתה רואה שהוא בדכאון 'מה שלומך?' – מה אתה מצפה שהוא יגיד לך? – 'הכל טוב. איזה יופי. החיים דבש!' בדרך כלל הוא 'שם פרצוף' ומתחיל להגיד כמה רע לו ומר לו, אם הוא עוד במצב שהוא יכול לדבר... אז מצד אחד, זה טוב לשאול, תשומת לב. מצד שני, אתה יכול לדבר אתו בלי לשאול, כי אם תשאל, זה ישר מעלה לו את כל המרה שחורה חזק מאד, מאד! לפעמים יותר טוב להסיח את הדעת.

בכל אופן, ברגע שמשה רבינו נתן להם את האפשרות לבחור לבחון את הארץ, אז כל אחד נהיה 'מומחה גדול': 'האם הארץ טובה או לא טובה?' 'מה לא טוב? מה כן טוב?' כבר יש להם את התוכנה הזו, שכמו שאומרים היום, זה 'מטרטר בראש', כן? מחשבה טורדנית ש'צריך לבחון, צריך ללכת לבדוק, צריך להחזיר תשובה'. כל התפקיד הזה כבד, מסובך, מסוכן – מיותר.

בכל אופן, זה מה שהיה. עכשיו לכל אחד מהמרגלים, יש לו את מפת הקרב שלו, וגם ליהושע וגם לכלב, כל אחד – את הנסיון שלו, את ההתמודדות שלו עם היצר הפרטי והיצר הכללי. וכל הפוסל במומו פוסל. ומי שנגוע – נותן עצות נגועות, וגם נותן אבחונים נגועים.

צריך לדעת את זה בכלל בחיים: כמה אנשים לא נגועים יש? או באיזו דרגה של נקיות הבן אדם שאתה מתייעץ אתו? האם באמת הוא נותן לך עצה מקצועית, נקיה, או שיש לו אינטרס לתפוס אותך נניח בתור קליינט או לנתב אותך לאיזה משהו שהוא רוצה? – נקיות.

אז אנחנו רואים ויודעים שהמרגלים לא חיפשו איך להגיד ש'הארץ זבת חלב ודבש ואנחנו נכבוש אותה בקלות'. לא. הם חיפשו להגיד שהפרי שלה משונה, 'הנה, כמו שהפרי שלה משונה, ככה אנשים משונים ולא נוכל להם'. מזעזע! מזעזע... טוב, כל אחד עשה את המסלול שלו. גם שמה היתה בחירה אם לעזור להם ולקחת את הפירות או לא, רש"י מסביר.

ועכשיו, כשכבר חוזרים – יש פה את מפת הקרב המשותפת למשה רבינו, למרגלים, לעם ישראל, כלב בן יפונה ויהושע בן נון, ולהבדיל מכולם ה' יתברך. עכשיו מגיע השיא של הבירור. אם אתם קראתם בספר שלנו 'דרך עץ החיים', אז יש שמה ענין של בירור, תורת הבירור. אפשר להוריד אותו בחינם מהאתר או להזמין בטלפון. תעשו טובה לנשמה שלכם – תורידו את זה ותקראו את זה. זה יעזור לכם מאד מאד, בעזרת ה'!

בקיצור, עכשיו בא רגע האמת, והמרגלים עושים את התחבולה שלהם ומוציאים את דיבת הארץ, "וַיִּהְיֶה כְּלָב אֶת הָעָם". וכאן השאלה הקשה מאד מאד: אומר הזהר הקדוש שבכל מקום שכתוב "העם", הכוונה לערב רב. אם תסתכלו בחומש, תראו כל פעם ש"העם" מתלונן, "העם" עושה ככה ועושה ככה. ובדרך כלל המנגנון זה שהערב רב מתחילים בעבירה ומדביקים חלק מעם ישראל או חלילה את כל עם ישראל, ואז יש את הנפילה הכללית. כאן המצב שונה, משונה, קשה ומפחיד: מי אלה שבאים ומוציאים את דיבת הארץ? גדולי ישראל, רבותי. זה לא הערב רב. זה גדולי ישראל, הראשים של השבטים.

הנסיון של עם ישראל: בקול מי לשמוע? – כלב? יהושע? משה רבינו, משה ואהרן, מפי הגבורה? נכון?

למה הם שומעים למרגלים? אז המרגלים באו ואמרו, אז מה? כלב כנגדם, יהושע כנגדם, משה כנגדם, וכמובן להבדיל אבא שבשמים נגדם – והם שומעים בקול המרגלים... אם הם לא היו שומעים בקול המרגלים – רק המרגלים היו נהרגים, ועם ישראל לא היה צריך להסתובב ארבעים שנה במדבר וכולם היו נכנסים לארץ.

אז כן, יש נטיה נפשית לאדם להאמין בלשון הרע, לקבל את הדיבה, לקבל את השם רע. טוב, אבל איך הם מקבלים שם רע כשמה רבינו אומר הפוך, יהושע אומר הפוך, כלב אומר הפוך? – מי יותר גדול?! המרגלים?! למה הם שומעים להם? לא יודע... יצר הרע.

אולי אפשר להגיד ככה: שכל אחד רגיל עם הראשי השבטים, עם הגדולים, של כל שבט, כן? כל שבט יש לו את ההנהגה של השבט, אז הוא יותר קרוב מאשר משה רבינו. אז כאילו 'הם משלנו' כמו שאומרים, 'אלה הראשים שלנו. הם רוצים את טובתנו'. 'הם לא משקרים. הם צדיקים!' הם לא שיקרו: יש ענקים? – כן. יש שמה אנשים מתים בארץ, היו מלא הלוויות? – כן. הפרי משונה? – כן. הנה, הם לא משקרים – 'וואו... איזה אנשים צדיקים...!' מה עם משה רבינו? מה עם כלב? מה עם יהושע? מה, להבדיל אין סוף הבדלות, עם ה' יתברך? הוא משקר?! הוא, יש לו אינטרס לשקר לעם ישראל?!

הטענה הזו, זו הטענה של הנחש בחטא עץ הדעת טוב ורע. זה חוזר על עצמו, "ה' יתברך לא רוצה שתאכלו מהעץ כדי שלא תהיו יודעי טוב ורע, תהיו כאלקים!" ואדם הראשון וחווה קיבלו את הלשון הרע הזה, את ההוצאת שם רע. ועכשיו עוד פעם: לא שומעים לה' יתברך, שומעים לאנשים הנפולים האלה, שאמנם הם היו גדולי ישראל וכשהם יצאו היו כשרים – כשרים על פי המעשים שלהם, לא על פי הפנימיות, ככה לעניות דעתי – כי בפנימיות הם כבר היו נגועים, הקליפה הזו כבר ריחפה, כבר היתה 'הזמנה קליפתית' לנפילה.

'הזמנה קליפתית' – תזכרו את המושג הזה. הוא מאד חשוב בחיים. הזמנה קליפתית היתה כבר לנפילה מההתחלה, מההתחלה. אם מבררים טוב, רואים שהכל נגוע מההתחלה. והם בכלל היו נגועים כי רצו להישאר גדולי ישראל, ראשי ישראל, כמו במדבר – כי הם ידעו שכשנכנסים לארץ יחליפו אותם, כמו שיש מלאכי חוץ לארץ ומלאכי ארץ ישראל, שהם לא אותם המלאכים.

אולי זה הענין שבגאולה ה' יתברך ישחוט ליצר הרע ויציל אותנו ממנו – כי מי יכול להציל אותנו? רק אבא שבשמים. רק שלא נתגאה, רק שלא נתחצף, רק שלא נפגום, רק שלא נמרוד. זה כל הסיפור.

ה' יעזור ויאיר את עינינו שנתחזק ונתחדד בעבודתו יתברך.
"ובא לציון גואל" במהרה ברחמים.

לחיים! לחיים! לחיים! להתחזק בעבודה לשמה.

רציתי להוסיף שנדע, שנהיה מודעים לזה שאנחנו הדור האחרון שבאחרון, ובדור הזה מתגלגלים כל הדעות הכוזבות – חוץ מזה שכולנו מגולגלים וכל אחד עם הגלגול הקודם וההשפעות וכל מה שהוא צריך לעבור פה וכל הסיפורים האלה, גם קבוצות קבוצות ומחנות מחנות, הכל זה לא סתם, הכל מדויק – אלא גם כל הכפירות, כל השגיונות, כל הדברים שבכל הדורות מתגלגלים פה עם כל הכח. צריך לדעת את זה. ובאמת לא פשוט להינצל. בכלל לא פשוט להינצל.

בשביל זה יש 'דרך עץ החיים'. ומה שחשוב כשקוראים את הספר הזה, 'דרך עץ החיים' שלנו, חוץ מאשר להפנים אותו – זה לחיות על פיו, זה להכניס את כל דרך החשיבה הזו, דרך עבודת ה' הזו, דרך המלחמה, הבירור, הדבקות – ולהשתמש בזה כל הזמן, כל הזמן. לא להפסיק – גם כשנופלים, גם כשקמים, גם כשטוב גם כשלא טוב, להשתמש ולהשתמש בצינור הזה.

זה מביא את הישועה הפרטית. ובעזרת ה' ככל שיהיו יותר יהודים זה יקל על הישועה הכללית – כי מי שנכנס לזה הוא נהיה חייל של ה', וחייל קם וממשיך להילחם, ולומד לקח, ומתחדד. אז העיקר בספר, זה לא לקרוא את זה לצאת ידי חובה – זה להפנים אותו ולהשתמש בו.

גם בסדרה הזו של 'ותן חלקנו בתורתך', זה ישום על פי פרשיות השבוע, פרשת השבוע, של 'דרך עץ החיים'. זה ישום של איך לבחון את הסוגיות, איך להסתכל, איך לברור אותם, איך לקחת משם דוגמאות. וזה יכול להוסיף קומה לבן אדם שחבל על הזמן, שהיא חסרה, חסרה. ועכשיו בעזרת ה', מה אנו מה חיינו, בדרך הזו תיבנה הקומה הזו. מתישהו בלי נדר נצטרך גם להוציא ספר של 'ותן חלקנו'. אבל המטרה היא לא שיהיה עוד ספר לשים במדף. ולכן אנחנו מתמקדים בעיקר ב'דרך עץ החיים', בהפצה של 'דרך עץ החיים'.

אגב, ב'רומח פינחס', המטרה שלי היתה קודם כל ללמד את הכללים של האר"י, הדברים הבסיסיים, אחר כך להביא הסברים של הרמח"ל, ואחר כך להראות איך באמצעות התורה של הרמח"ל אפשר להבין, להשתמש באופן ישומי, להבין את פרשות השבוע וכל מיני סוגיות – להשתמש, להשתמש בידע הקבלי כדי להמשיך לעבוד את ה' פה ולהבין מה קורה פה. לא רק איזה מין ידיעות, שבן אדם רוכש לו ידיעות, הוא יודע את הכל בעל פה, ואין לזה שום קשר לחיים שלו, כלום. לפעמים אפילו החיים שלו זה הופכיות מזעזעת... מבינים?

אז בדרך הזו אפשר לקשר את כל המדרגות, בעזרת ה'.

**ה' יושיע! המלך יעננו ביום קראנו!
לחיים! לחיים! לחיים!
להתחזק לעבודתו יתברך.**

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

כן. אם ה' יתברך היה רוצה להתעלל בעם ישראל, חלילה – היה משאיר אותם במצרים, בשביל מה להוציא אותם ממצרים? אם היה רוצה להתעלל בהם, היה משאיר אותם במדבר, בשביל מה להביא אותם לארץ ישראל? בשביל מה ה' מביא את עם ישראל לארץ ישראל? בשביל מה? שנגיע לתפקיד האלקי שלנו – "ממלכת כהנים וגוי קדוש", להעלות את כל הניצוצות, ליחד את קודשא בריך הוא ושכינתיה לעולמים, לתקן את כל הבריאה, ושתבוא הגאולה ויגמר זמן התיקון ונגיע לזמן קבלת השכר, שרצה ה' יתברך להיטיב לנבראיו – בשביל זה הוא רצה להביא אותנו לארץ ישראל.

את התפקיד שלנו האמתי אי אפשר לעשות בחו"ל. בחו"ל בן אדם הוא בן אדם, הוא יהודי, הוא באיזו קהילה, הוא לא כאומה ממש. אנחנו אומה, אבל עם מפורד ומפוזר וכל אחד לגורלו. כשאנחנו בארץ ישראל אנחנו אומה, עם, אומה. ואם נזכה, גם בפועל נהיה "ממלכת כהנים וגוי קדוש", אם נתקן את עצמנו. בכל מקרה נזכה, בגאולה השלמה.

מבינים מה קורה? אז מה זה ההוצאות דיבה האלה? זו לא רק הוצאת דיבה על הארץ, זו לא דיבת הארץ – זו דיבה על הקדוש ברוך הוא. מבינים? זו דיבה על משה רבינו, להבדיל, כן? "ויאמינו בה' ובמשה עבדו" – פה הם מורדים בה' ובמשה עבדו.

מזעזע שעמדנו להיכנס לארץ! עוד קצת – והיינו נכנסים, וה' היה כובש את הארץ מעל הטבע. והיצר הרע הכללי הפעיל את הכחות והיכולות שלו והפיל את כל הקומה, והתעכבו ארבעים שנה. כל דור המדבר הלך. כל פעם שמתקרבת הגאולה, כל פעם שעם ישראל צריך לעלות במדרגה, צריך להתקרב לתפקידו – הסטרא אחרא עושה כל מה שהיא יכולה כדי למנוע, כדי להפיל, כדי להחטיא.

העם לא היה בנוי במלחמת היצר הפרטית והכללית, לא היה בנוי. אם היה בנוי, היה צריך לראות את מפת הקרב בשניה. בשניה היה רואה מה קורה. מבינים כמה חשובה תורת המלחמה של היצר הפרטי והיצר הכללי? להבין את המהלכים כדי לא, חלילה, לבחור לא נכון. זה תיקון עולם במלכות שדי."

ואני אתן לכם עצה במלחמה: כל פעם בא היצר ולוחש לאדם כל מיני כפירות לא עלינו, כל מיני דברים, והאדם אין לו ידע עמוק כל כך כדי להתמודד עם הכפירות והשאלות והקושיות של היצר הפרטי והכללי, מה יעשה? – הוא צריך לשלוח אותו לאבותינו הקדושים: 'לך לאברהם יצחק ויעקב, תשאל אותם, אני לא יודע. לך למשה רבינו, שאל אותו. לך לאריז"ל, לך לרבינו הבעש"ט, לך בבקשה תשאל את רשב"י. מה אתה רוצה ממני? אני כלום, אני אפס. אני בקושי יודע אל"ף בי"ת. תעזוב אותי. לך מפה'."

מבינים? זה מה שעשה כלב. הוא הלך לאבות הקדושים. בעצם לקח את היצר שלו ואמר לו: 'בוא, בוא. בוא תשאל את האבות הקדושים אם הארץ טובה או לא'. וככה הם הגנו עליו, כי עם ישראל ערבים. גם כשהצדיקים במותם – נקראים חיים, והם למעלה מתפללים עלינו ויודעים את כל מה שקורה. ואלמלא תפילתם, לא היינו מתקיימים.

עכשיו כשאנחנו בדור יתום שביתומים, דור האחרון שבאחרון, "הַחַיִּיִּם יִכְפְּסוּ אֶרֶץ", מי יודע עוד מה יהיה עד כי יבא שילה – להתחזק מאד, מאד באמונה פשוטה, מאד במלחמה, בבירור, בדבקות, ולהפנות את היצר הרע לאבותינו הקדושים, לגדולי עולם. אנחנו קטנים, אין לנו יכול להבין כלום ולהתמודד עם כלום. ואם כל זה לא מספיק להפנות את היצר הזה לבורא עולם! 'לך תשאל את בורא עולם. אני לא יודע'. ואז זה מבטל אותו בשורש, כי בורא עולם כבר יטפל בו.

מתוך נפשי – הענוה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

י"ז סיון תשפ"ג

- א. הענוה היא תוצאה של השגה רוחנית אמתית. והשגה רוחנית אמתית היא תוצאה של הענוה.
- ב. כאשר אדם מנסה לתקן את עצמו למען שמו באהבה, אז הוא רואה את רוב פגמיו וחסרונותיו ובא לידי השגת אפסיותו – ומשם מגיע לענוה. הוא רואה את מעלת חברו – ושמח.
- ג. צריך להפוך 'אני' ל'אין'. אך אין פרושו שעל האדם לוותר על אישיותו, על כישוריו, על שכלו ועל יכולותיו! אלא: יש לייחס את כל מעלותיו לרחמי שמים ולכך שה' ית' נותן לו כח לעשות חיל.
- משה רבינו, העניו מכל אדם, ידע את מעלותיו – אך לא ייחס אותן לעצמו, אלא הפך עצמו ל'מרכבה' לכל מעלות אלו שקיבל משמים. ולכן לא התגאה. ככל שהשיג יותר מעלות של השגת האמת – כך התבטל לפני ה' ית' ביותר.
- ד. צדיקים לא עסוקים במעלות עצמם – אלא עסוקים בלהיות חיילים נאמנים של ה' ית'!
- צדיקים ילכו מחיל אל חיל – ממלחמה למלחמה. הם עסוקים בצרכי שמים ולא במעלות בעצמם!
- ה. ענוה מזויפת – סופה להתגלות!
- ו. צדיקות אמת – סופה להתגלות!
- ז. גסות הרוח – סופה להתגלות!
- ח. הברור הסופי של הבריאה בין טוב לרע, בין אמת לשקר, בין קדושה לסטרא אחרא – בעיצומו. במה אתה בוחר?
- ט. הדור זועק לגילוי פנים ולגאולה. השאלה היא האם אנו מבצעים כעת את תפקידנו בדרגה הנכונה? האם אנו מוכנים?
- הנהגה של גילוי פנים כללי דורשת עבודה תמה ונקיה! האם אנחנו בדרך לשם? האם אנו באמת מעוניינים? האם אנו מתאמצים בכיוון הנכון? מה עם תיקון שנאת חנם?
- י. ללא ענוה אין אחדות, אין תיקון לשנאת חנם!
- יא. מדוע אדם דן לחוב את הזולת? את עצמו הוא כבר תיקן?!
- יב. "אל תדון את חברך עד שתגיע למקומו". כבר הגעת למקומו?! באמת?!
- יג. קודם שאתה דן את חברך ברותחין – באמת שמעת את עמדתו? את דעתו? או שכבר גזרת את דינו? מי אתה – בית דין של מעלה? אתה "בְּחֶן כְּלִיּוֹת וְלֵב"? אתה מושלם? אתה יודע את מפת הקרב של זה שאתה דן?
- יד. דון את עצמך, ואל תדון את הזולת. ראה את חסרונותיך ואת מעלות זולתך.
- טו. גם קרח חשב שהוא צדיק! וחשד במשה ובאהרן!
- טז. גם המרגלים חשבו את עצמם לצדיקים – ומרדו בה' ית'.
- יז. הענוה היא תרופה עצומה. מי יתן וכולנו נזכה לה!

לחיים! לחיים! לחיים!

להתחזק בעבודתו ית'!

'דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א היא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה. הפך אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"